

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ธัญพืชแท่งที่มีคุณค่าทางโภชนาการ

Product Development of Nutritious Cereal Bar

ณัฐนิชา ทวีแสง^{1*}, สุวิมล กะตากุล¹ และ จักรกฤษ ศรีล่อ²

Natnicha Thaweeseang^{1*}, Suwimon Katakul¹ and Chakkrit Sreela-or²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตราส่วนของส่วนผสมและสภาวะการผลิตที่เหมาะสมในการผลิตธัญพืชแท่ง และอายุการเก็บรักษาธัญพืชแท่ง ขั้นตอนแรกศึกษาผลของอุณหภูมิ (50 60 และ 70 องศาเซลเซียส) และเวลาในการอบแห้ง (12 และ 4 ชั่วโมง) ต่อคุณลักษณะด้านต่างๆ ของข้าวเหนียวดำ พบว่าการอบแห้งที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียสเวลา 4 ชั่วโมง มีปริมาณความชื้นหลังทอดและค่า a_w ต่ำสุด ($p \leq 0.05$) และมีอัตราการพองตัวสูงสุด จึงเลือกข้าวพองที่สภาวะการอบแห้ง 70 องศาเซลเซียสเวลา 4 ชั่วโมง ใช้ผลิตธัญพืชแท่ง จากนั้นศึกษาปริมาณกระเจียบแดง (ร้อยละ 5 10 และ 15) และกล้วยน้ำว้าอบแห้ง (ร้อยละ 5 10 และ 15) ที่เหมาะสมต่อธัญพืชแท่ง พบว่า ธัญพืชแท่งเดิมกระเจียบร้อยละ 10 : กล้วยน้ำว้าอบแห้งร้อยละ 15 มีคะแนนความชอบด้าน กลิ่น ความกรอบ และความชอบโดยรวมสูงสุด ($p \leq 0.05$) จึงเลือกอัตราส่วนกระเจียบแดง ร้อยละ 10 : กล้วยน้ำว้าร้อยละ 15 เพื่อใช้ในการทดลองขั้นต่อไป หลังจากนั้นทำการศึกษาปริมาณน้ำพืักข้าว (ร้อยละ 10 15 และ 20) และอุณหภูมิในการอบ (60 และ 70 องศาเซลเซียส) ต่อลักษณะคุณภาพด้านต่างๆ ของธัญพืชแท่ง พบว่า ธัญพืชแท่งที่เติมน้ำพืักข้าวร้อยละ 10 และอบแห้งที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส มีคุณลักษณะเหมาะสมที่สุดคือ มีปริมาณความชื้น ไขมัน ใยอาหาร เถ้า โปรตีน และคาร์โบไฮเดรตร้อยละ 12.20 ± 1.41 , 4.37 ± 0.90 , 2.93 ± 0.54 , 1.58 ± 0.06 , 4.90 ± 0.70 และ 74.02 ± 1.13 ตามลำดับ ปริมาณแอนโทไซยานิน 66.60 ± 1.02 mg/kg ปริมาณไลโคปีน

¹ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี 71190

¹ Department of Food Science and Technology, Faculty of Science and Technology, Kanchanaburi Rajabhat University, Nongbua, Muang, Kanchanaburi 71190, Thailand.

² สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก 65000

² Department of Agriculture, Faculty of Food and Agricultural Technology, Phibulsongkram Rajabhat University, Plaichumpol, Muang, Phitsanulok 65000, Thailand.

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Corresponding author, e-mail): forest029@gmail.com Tel: 09 8315 9036 0 3453 4092

0.80±0.05mg/100 g FW และมีคะแนนความชอบโดยรวมอยู่ในระดับ 6.33 ผลการศึกษาอายุการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง พบว่า ัฒพ์ซห่แ่งมีค่า a_w สูงสุด ขณะที่ค่าความแข็งลดลงในวันที่ 30 ของการเก็บรักษา ($p \leq 0.05$) ค่า TBA ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดและปริมาณยีสต์รามิแนวโน้มนั้เพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา 30 วัน

คำสำคัญ: ข้าวเหนียวดำัฒพ์ซห่แ่ง, ฝักข้าว, กระจับ, กล้วยน้ำว้า

ABSTRACT

This current study aimed to determine the optimum ratio of each ingredients and optimum processing condition for producing cereal bar. The shelf-life of cereal bar was also investigated. Initially, effects of baking process parameters including baking temperature (50, 60 and 70 °C) and baking time (1, 2 and 4 hours) on physical and chemical qualities of black glutinous rice were studied. The result showed that black glutinous rice dried at 70 °C for 4 hours had the lowest moisture content and a_w after frying ($p \leq 0.05$) and the highest expansion. Therefore, the puffed rice drying condition at 70 °C for 4 hours was chosen and used to produce cereal bar. Sensory evaluation showed that cereal bars containing 10% roselle and 15% dried banana received the highest likability scores in terms of odor, crispness and overall preference ($p \leq 0.05$). Consequently, the proportion of 10% roselle and 15% dried banana was selected for further study. The effect of gac fruit juice level (5, 10 and 15%) and baking temperature (50, 60 and 70 °C) on the qualities of cereal bar was further examined. The cereal bar incorporated with 15% gac fruit juice and baked at 70 °C was suitable for cereal bar production. The developed cereal bar had moisture, fat, fiber, ash, protein, and carbohydrate contents as 12.20±1.41, 4.37±0.90, 2.93±0.54, 1.58±0.06, 4.90±0.70 and 74.02±1.13% respectively. In addition it contained 66.60±1.02 mg/kg anthocyanin and 0.80±0.05 mg/100g FW lycopene. Sensory evaluation showed that the cereal bar with 15% gac after baking at 70 °C had the highest likability scores in terms of overall preference. The developed cereal bar stored at room temperature exhibited the highest water activity whereas its crispness reduced throughout 30 days storage. Furthermore, TBA, total plate count and yeast mold increased throughout the storage period.

Key words: black glutinous rice, cereal bar, Gac fruit, Roselle, Pisang Awak

บทนำ

ปัจจุบันผู้คนส่วนใหญ่ใช้ชีวิตอย่างเร่งรีบ ทำงานแข่งกับเวลา ทำให้ไม่มีเวลาใส่ใจอาหารที่บริโภคเน้นที่ความสะดวก รวดเร็ว เช่น อาหารจานด่วน ได้แก่ มั้ยฝรั่งทอด เบอร์เกอร์ และ น้ำอัดลม ทำให้เกิดปัญหาสุขภาพต่างๆ เช่น โรคอ้วน โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง เป็นต้น ผู้บริโภคจึงหันมาให้ความสนใจกับอาหารที่บริโภคเพิ่มมากขึ้น เริ่มหันมารับประทานผักผลไม้ ธัญพืช เช่น ข้าวซ้อมมือ ถั่ว ซึ่งอุดมไปด้วยเส้นใยอาหาร วิตามิน แร่ธาตุและสารต้านอนุมูลอิสระ อาหารขบเคี้ยวชนิดแท่ง (Snack bar) เป็นอาหารที่รับประทานได้ทันทีสะดวกและมีประโยชน์ต่อร่างกายส่วนประกอบหลักคือ ธัญพืช ชนิดต่างๆ เช่น ถั่ว งา และส่วนผสมรองคือ สารให้ความหวาน ได้แก่ กลูโคส ซูโครส ไซรัป และน้ำผึ้ง เป็นต้น (วิลสัน, 2553)

ผลิตภัณฑ์ธัญพืชชนิดแท่ง (cereal bar) เป็นรูปแบบของผลิตภัณฑ์ชนิดผงตัวชนิดหนึ่งที่เกิดขึ้นเพื่อให้สะดวกต่อการบริโภค ส่วนผสมหลักที่ทำให้เป็นวัตถุดิบในการทำขนมขบเคี้ยวชนิดแท่ง ได้แก่ ข้าว ธัญพืชชนิดต่างๆ ผลไม้อบแห้ง ส่วนผสมรองจะเป็นสารในกลุ่มที่ช่วยในการยึดเกาะ และสารช่วยเพิ่มกลิ่นรส เช่น ฟรุคโตส กลูโคส ไซรัป น้ำผึ้ง เป็นต้น (กมลวรรณ และ คณะ, 2548)

ข้าวเหนียวดำอุดมไปด้วยคุณค่าทางโภชนาการ เช่น วิตามินอี เบตาแคโรทีน ธาตุเหล็ก และยังมีสารต้านอนุมูลอิสระ คือแกมมาโอไรซานอล (Gamma oryzanol) และแอนโทไซยานิน (Anthocyanin) (จรัญจิต และ สุวัฒน์, 2552) เนื่องจากผู้บริโภคให้ความสำคัญกับสุขภาพ และนิยมบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพมากขึ้น ข้าวเหนียวดำจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ผู้บริโภคให้ความสนใจ การนำข้าวเหนียวดำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์

ชนิดต่างๆ เพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ และเพิ่มทางเลือกให้กับผู้บริโภค

ฟักข้าว มีชื่อวิทยาศาสตร์คือ *Momordica cochinchinensis* (Lour.) Spreng เป็นพืชสมุนไพรท้องถิ่นที่พบในแถบตะวันออกเฉียงใต้ ฟักข้าวเป็นพืชประเภทไม้เถา เลื้อยพันไปตามต้นไม้อื่น (วิภัตรา, 2550) ในเชื้อหุ้มเมล็ดฟักข้าวมีปริมาณแคโรทีนอยด์สูงโดยเฉพาะอย่างยิ่งไลโคปีนมีปริมาณสูงถึง 408 $\mu\text{g/g}$ ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นสารต้านอนุมูลอิสระ (Vuong, 2006) และสามารถลดความเสี่ยงของการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจ โรคกระเพาะปัสสาวะอักเสบ มะเร็งปอด และมะเร็งกระเพาะอาหาร เป็นต้น

กระเจี๊ยบแดงเป็นพืชสมุนไพร มีสรรพคุณช่วยย่อยอาหารและเสมหะ ขับปัสสาวะ ใช้เป็นยาบำรุงธาตุ และยาระบาย กลีบเลี้ยงสีแดง มีสารกลุ่มแอนโทไซยานิน (Anthocyanin) (ภุมรัตน์, 2552) ในอุตสาหกรรมอาหารได้นำกระเจี๊ยบแดงมาใช้ประโยชน์หลากหลาย เช่น การผลิตเครื่องดื่ม เยลลี่ ชอส และ ไวน์ เป็นต้น

กล้วยน้ำว้าเป็นกล้วยที่นิยมบริโภคในประเทศไทย กล้วยน้ำว้าห่ามและสุกมีธาตุเหล็กในปริมาณสูง ช่วยสร้างเม็ดเลือดแดง ป้องกันโรคโลหิตจาง มีแคลเซียม ฟอสฟอรัส และวิตามินซี ช่วยบำรุงกระดูก ฟัน และเหงือกให้แข็งแรง ช่วยให้ผิวพรรณดี มีเบต้าแคโรทีน ในอาซิโนและใยอาหาร ช่วยในระบบขับถ่ายคล่องขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ธัญพืชแท่งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตราส่วนของส่วนผสมและสภาวะการผลิตที่เหมาะสมในการผลิตธัญพืชแท่งโดยใช้ข้าวเหนียวดำ ฟักข้าว กล้วยน้ำว้า และกระเจี๊ยบแดง รวมทั้งศึกษาอายุการเก็บรักษาธัญพืชแท่งที่ได้

วิธีการทดลอง

1. การเตรียมวัตถุดิบ

เตรียมวัตถุดิบต่างๆ ตามวิธีการดังนี้

1.1 งาขาว เตรียมโดยนำไปคั่วในกระทะ อุณหภูมิ 65 องศาเซลเซียสจนกระทั่ง เมล็ดมีความพองตัวและมีกลิ่นหอม

1.2 ถั่วเหลือง เตรียมโดยแช่น้ำ 3-4 ชั่วโมง จากนั้นนำมาต้มในน้ำร้อนอุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียสเวลา 20 นาทีพักไว้ให้สะเด็ดน้ำ

1.3 ลูกเดือย เตรียมโดยแช่น้ำ 3-4 ชั่วโมง นำไปต้มในน้ำร้อนอุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 30 นาทีจากนั้นนำไปพักไว้ให้สะเด็ดน้ำ

1.4 ข้าวโพด เตรียมโดยนำข้าวโพดมาแกะออกเป็นเมล็ดๆ จากนั้นนำไปต้มในน้ำร้อนอุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 20 นาทีทิ้งไว้ให้สะเด็ดน้ำ

1.5 กล้วยน้ำว่า เตรียมโดยเลือกกล้วยน้ำว่าที่เปลือกเริ่มเปลี่ยนสีจากสีเขียวเป็นสีเหลือง นำมาหั่นเป็นชิ้นสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาด 0.5×0.5 เซนติเมตร จากนั้นนำไปอบแห้งที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เวลา 6 ชั่วโมง

1.6 กระจับแดง เตรียมโดยนำกระจับแดงสดมาล้างทำความสะอาด ทิ้งไว้ให้สะเด็ดน้ำ

1.7 พริกข้าว เตรียมโดยนำพริกข้าวสุกมาล้างให้สะอาด แยกเยื่อหุ้มเมล็ดและควักเนื้อของผลออก นำมาปั่นรวมกัน ประมาณ 5 นาที เก็บที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เพื่อทำการทดลองต่อไป

1.8 ข้าวเหนียวดำเตรียมโดยนำข้าวเหนียวดำแช่น้ำข้ามคืน นำมานึ่งให้สุก ใช้เวลาประมาณ 30-45 นาที จากนั้นนำข้าวเหนียวดำมาแช่แข็งเป็นเวลา 4-6 ชั่วโมงเพื่อทำให้ข้าวเหนียวดำแยกกันเป็นเมล็ดๆสำหรับทำการทดลองต่อไป

2. ศึกษาผลของอุณหภูมิและเวลาในการอบแห้งต่อการพองตัวของข้าวเหนียวดำ

นำข้าวเหนียวดำที่เตรียมไว้มาอบที่อุณหภูมิต่างๆ ในการทดลองขั้นนี้กำหนดตัวแปรที่ใช้ศึกษา 2 ตัวแปร คือ ตัวแปรที่ 1 อุณหภูมิ 3 ระดับ คือ 50 60 และ 70 องศาเซลเซียส ตัวแปรที่ 2 เวลา 3 ระดับ คือ 1 2 และ 4 ชั่วโมง จากนั้นนำมาทอดที่อุณหภูมิ 240 องศาเซลเซียส เวลา 5 วินาที นำมาวิเคราะห์ ปริมาณความชื้น (AOAC, 2005) อัตราการพองตัว (ดัดแปลงมาจาก วิลลิสัน, 2553) และ ค่า water activity (a_w)

การทดลองศึกษาส่วนนี้วางแผนการทดลองแบบ 3×3 Factorial in Completely Randomized Design (CRD) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 21 โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน ANOVA (analysis of variance) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ Duncan's Multiple Range Test

3. ศึกษาอัตราส่วน และสภาวะการอบแห้งที่เหมาะสมในการผลิตธัญพืชแห้ง

3.1 ศึกษาปริมาณ กระจับแดง และกล้วยน้ำว่าอบแห้งต่อลักษณะคุณภาพของธัญพืชแห้ง

กำหนดตัวแปรที่ศึกษา 2 ตัวแปร ดังนี้ ตัวแปรที่ 1 ปริมาณกระจับแดงร้อยละ 5 10 และ 15 ตัวแปรที่ 2 ปริมาณกล้วยน้ำว่าอบแห้ง 3 ระดับคือ ร้อยละ 5 10 และ 15 โดยใช้ข้าวพองที่เลือกได้จากข้อ 2.2 และส่วนประกอบอื่นๆ ที่เตรียมไว้แล้ว สำหรับขั้นตอนการทำผลิตธัญพืชแห้งแสดงดังภาพที่ 1 จากนั้นนำไปขึ้นรูปให้เป็นแท่ง นำธัญพืชชนิดแห้งไปทดสอบทางประสาทสัมผัส โดยทดสอบความชอบของผู้ทดสอบชิม ใช้ผู้ทดสอบชิมประเภททั่วไป 40 คน ใช้วิธี 9 point hedonic scale test

3.2 ศึกษาปริมาณฟักข้าวและอุณหภูมิในการอบแห้งต่อลักษณะคุณภาพด้านกายภาพ เคมิ และคุณภาพทางประสาทสัมผัสของธัญพืชแห้ง

นำธัญพืชชนิดแห้งที่เลือกได้จากข้อ 3.3.1 มาศึกษาปริมาณน้ำฟักข้าว 3 ระดับ คือ ร้อยละ 5 10 และ 15 และอุณหภูมิในการอบแห้งที่ 60 และ 70 องศาเซลเซียส จากนั้นนำไปวิเคราะห์คุณภาพด้านต่างๆ คือ วัดค่าสีในรูปของ ค่า $L^* a^* b^*$ ด้วยเครื่องวัดสี Hunter Lab วัดปริมาณความชื้น (AOAC, 2005) ปริมาณเถ้า (AOAC, 2005) ปริมาณไขมัน (AOAC, 2005) ปริมาณโปรตีน (AOAC, 2005) ปริมาณใยอาหาร (AOAC, 2000) แอนโทไซยานิน (AOAC, 2005) ปริมาณไลโคปีน โดยวิธี Kimura method (Nagata and Yamashita, 1992) และประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสของธัญพืชแห้ง โดยใช้ผู้ทดสอบชิมประเภทผู้ทดสอบทั่วไป 40 คนด้วยวิธี 9 point hedonic scale

การวิเคราะห์ด้านกายภาพและเคมี วางแผนการทดลองแบบ 3×2 Factorial in Completely Randomized Design (CRD) สำหรับการทดสอบความชอบของผู้ทดสอบชิม วางแผนการทดลองแบบ 3×2 Factorial in Randomized Completely Block Design (RCBD) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 21 โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน ANOVA (analysis of variance) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ Duncan's Multiple Range Test

นำส่วนผสมต่างๆ น้ำเปล่า กูลูโครสไซรัป น้ำฟักข้าว และเกลือ มาผสมจนเข้ากันดี

ให้ความร้อนจน ส่วนผสมทั้งหมดละลายเข้ากัน ใช้อุณหภูมิ 70-80 องศาเซลเซียส

นำข้าวพองข้าวโพด ลูกเดือย ถั่วเหลือง กระเจี๊ยบแดง กลัวย่น้ำว่า งาขาวมาคลุกให้เข้ากัน

นำไปขึ้นรูปสี่เหลี่ยม และนำไปอบที่อุณหภูมิ 60 และ 70 องศาเซลเซียส

ธัญพืชแห้ง

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการผลิตธัญพืชแห้ง
ที่มา: คัดแปลงจาก วิมลศิริ (2539)

4. ศึกษาอายุการเก็บรักษาของธัญพืชแห้ง

นำธัญพืชชนิดแห้งที่ได้จากข้อ 3.3.2 มาศึกษาอายุการเก็บรักษาโดยบรรจุในถุงพลาสติกชนิด Polypropylene และเก็บที่อุณหภูมิห้อง (≈ 39 องศาเซลเซียส) เป็นเวลา 30 วัน ทำการสุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบคุณภาพทุกๆ 10 วัน โดยวัดค่าสีในรูปของค่า $L^* a^* b^*$ ด้วยเครื่องวัดสี Hunter วัดลักษณะเนื้อสัมผัสด้วยเครื่องวัดลักษณะเนื้อสัมผัส Texture Analyzer รุ่น TA.XT Express Enhanced วัดค่า water activity (a_w) การเหม็นหืนโดยการวัดปริมาณ Thiobarbituric acid (mg malonaldehyde /1kg) (Pearson, 1973) ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด (AOAC, 2000) ยีสต์และรา (AOAC, 2000)

ผลการทดลองและวิจารณ์

1. การศึกษาอุณหภูมิและเวลาในการอบแห้งต่อการพองตัวของข้าวเหนียวดำ

นำข้าวเหนียวดำที่อบแห้งที่อุณหภูมิ 50 60 และ 70 องศาเซลเซียส ที่เวลา 1 2 และ 4 ชั่วโมง มาทอดที่อุณหภูมิ 240 องศาเซลเซียส เวลา 5 วินาที จากนั้นนำตัวอย่างไปวิเคราะห์คุณภาพด้านต่างๆ ได้ผลแสดงดังตารางที่ 1 พบว่าการเพิ่มอุณหภูมิและเวลาในการอบแห้งทำให้ปริมาณความชื้นของข้าวเหนียวดำก่อนทอด หลังทอด และค่า a_w หลังทอดลดลง ($p \leq 0.05$) ตัวอย่างที่อบแห้งที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เวลา 4 ชั่วโมง มีปริมาณความชื้นก่อนทอด หลังทอด และค่า a_w ต่ำสุด คือ 5.30 ± 0.00 0.64 ± 0.07 และ 0.1105 ± 0.00 ($p \leq 0.05$) ตามลำดับ Mellema (2003) รายงานว่าเมื่อทอดอาหารในน้ำมันร้อนที่มีปริมาณมากจนท่วมชิ้นอาหารอุณหภูมิในการทอดสูงกว่าจุดเดือดของน้ำมีผลทำให้อุณหภูมิต่อผิวหน้าของอาหารเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและน้ำจะระเหยออกกลายเป็นไอทำให้ปริมาณความชื้นลดลง สำหรับอัตราการพองตัวของข้าวเหนียวดำ พบว่าการเพิ่มอุณหภูมิและเวลาในการอบแห้งมีแนวโน้มทำให้อัตราการพองตัวของข้าวเหนียวดำเพิ่มขึ้น ข้าวเหนียวดำอบแห้งที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เวลา 4 ชั่วโมง มีอัตราการพองตัวสูงสุด แต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกับข้าวเหนียวดำอบแห้งอุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส ที่เวลา 2 และ 4 ชั่วโมง ($p > 0.05$) อัตราการพองตัวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อปริมาณความชื้นก่อนทอดลดลง ซึ่งสอดคล้อง

กับงานวิจัยของปิยพร (2553) ซึ่งรายงานว่าการผลิตภัณฑ์ขนมขบเคี้ยวชนิดพองจากแป้งข้าวกล้องและแป้งข้าวเหนียวดำที่ผ่านกระบวนการอบในสถานะที่มีปัจจัยกระบวนการอบแตกต่างกัน มีอัตราการพองตัวที่แตกต่างกัน ($p \leq 0.05$) เมื่ออุณหภูมิและระยะเวลาการอบเพิ่มขึ้นมีผลทำให้อัตราการพองตัวของผลิตภัณฑ์มีแนวโน้มสูงขึ้น ($p \leq 0.05$) การเปลี่ยนแปลงปริมาณความชื้นของผลิตภัณฑ์มีผลทำให้อัตราการพองตัวมีแนวโน้มของการเพิ่มขึ้นซึ่งสอดคล้องกับการลดลงของปริมาณความชื้นของผลิตภัณฑ์

2. การศึกษาอัตราส่วน และสถานะการอบแห้งต่อคุณภาพของธัญพืชแห้ง

จากการนำข้าวพองที่อบแห้งที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เวลา 4 ชั่วโมง มาผลิตเป็นธัญพืชแห้ง โดยศึกษาปริมาณกระเจียบแดง 3 ระดับ คือ ร้อยละ 5 10 และ 15 และปริมาณกล้วยน้ำว้าอบแห้ง 3 ระดับ คือ 5 10 และ 15 จากนั้นนำธัญพืชแห้งไปทดสอบคุณภาพทางประสาทสัมผัสด้านต่างๆ (ผลการทดลองในส่วนนี้ไม่ได้นำเสนอ) พบว่าคะแนนความชอบด้าน กลิ่น รสชาติ ความกรอบ และความชอบรวม มีความแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยสูตรที่ 6 (กระเจียบร้อยละ 10 : กล้วยน้ำว้าร้อยละ 15) มีคะแนนความชอบด้าน กลิ่น ความกรอบ และความชอบโดยรวมสูงสุดเป็น 6.28 ± 1.51 , 6.75 ± 1.99 และ 6.93 ± 1.32 ตามลำดับ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกธัญพืชแห้งสูตรที่ 6 เพื่อใช้ในการทดลองขั้นตอนต่อไป

ตารางที่ 1 ปริมาณความชื้นก่อนและหลังทอดและค่า water activity (a_w) หลังทอดของข้าวเหนียวดำอบแห้งที่อุณหภูมิ 50 60 และ 70 องศาเซลเซียสที่เวลาต่างกัน

ชั่วโมง : อุณหภูมิ	ปริมาณความชื้น ก่อนทอด (%)	ปริมาณความชื้น หลังทอด (%)	ค่า a_w หลังทอด	อัตราการพองตัว (เท่า)
1:50	17.95±0.69 ^a	3.97±0.08 ^c	0.4013±0.00 ^a	1.41±0.24 ^c
1:60	11.66±0.10 ^b	3.21±0.10 ^d	0.4013±0.00 ^a	1.58±0.01 ^c
1:70	9.79±0.33 ^{bcd}	2.09±0.07 ^e	0.2460±0.01 ^c	1.34±0.26 ^c
2:50	17.33±0.13 ^a	5.12±0.06 ^a	0.3913±0.01 ^a	2.05±0.17 ^b
2:60	11.12±3.51 ^{bc}	2.09±0.08 ^e	0.2584±0.01 ^c	2.36±0.01 ^{ab}
2:70	8.03±0.10 ^{def}	1.20±0.01 ^f	0.1858±0.00 ^d	2.55±0.00 ^a
4:50	8.97±0.06 ^{cde}	4.46±0.01 ^b	0.3293±0.01 ^b	1.43±0.01 ^c
4:60	6.86±0.05 ^{ef}	0.88±0.12 ^g	0.1787±0.01 ^d	2.56±0.13 ^a
4:70	5.30±0.00 ^f	0.64±0.07 ^h	0.1105±0.00 ^e	2.52±0.02 ^a

a, b...ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกัน ในคอลัมน์เดียวกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จากการนำข้าวพื้ชแห้งสูตรที่ 6 มาเติมน้ำพื้ชข้าวปริมาณ 3 ระดับ คือ ร้อยละ 5 10 และ 15 และอบแห้งที่อุณหภูมิ 60 และ 70 องศาเซลเซียส จากนั้นนำข้าวพื้ชแห้งมาวิเคราะห์คุณภาพด้านต่างๆ ได้ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 2 พบว่า การเพิ่มปริมาณน้ำพื้ชข้าวมีผลทำให้ปริมาณความชื้นเพิ่มขึ้น และการเพิ่มอุณหภูมิการอบแห้งทำให้ปริมาณความชื้นมีแนวโน้มลดแต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ยกเว้นข้าวพื้ชแห้งที่เติมน้ำพื้ชข้าวร้อยละ 15 อบที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส มีปริมาณความชื้นสูงสุด ($p \leq 0.05$) ทั้งนี้เนื่องจากใช้อุณหภูมิอบแห้งที่ต่ำและการเติมน้ำพื้ชข้าวในข้าวพื้ชแห้งเป็นการเพิ่มปริมาณน้ำให้กับผลิตภัณฑ์ซึ่งสอดคล้องกับผลการวัดค่า a_w ซึ่งพบว่าค่าดังกล่าวจะเพิ่มขึ้นตามปริมาณน้ำพื้ชข้าวที่เพิ่มขึ้นและค่า a_w ของข้าวพื้ชแห้งที่เติมน้ำพื้ชข้าวร้อยละ 5 มีค่าต่ำสุด ($p \leq 0.05$) ปริมาณแอนโทไซยานินของข้าวพื้ชแห้งลดลงเมื่ออุณหภูมิการอบแห้งสูงขึ้น ข้าวพื้ชแห้งที่เติมน้ำพื้ชข้าวร้อยละ 5 อบที่อุณหภูมิ 60 องศา

เซลเซียสมีปริมาณแอนโทไซยานินสูงสุด ($p \leq 0.05$) เนื่องจากการใช้อุณหภูมิสูงในการอบแห้ง ทำให้แอนโทไซยานินถูกทำลายได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hou *et al.* (2013) ที่รายงานว่าความคงตัวของแอนโทไซยานินขึ้นอยู่กับ อุณหภูมิ และค่า pH ซึ่งปริมาณแอนโทไซยานินในข้าวสีดำจะถูกทำลายไปอย่างรวดเร็วเมื่ออุณหภูมิ และค่า pH เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเพิ่มอุณหภูมิถึง 100 องศาเซลเซียส และค่า pH 5 ส่วนปริมาณไลโคปีนพบว่าข้าวพื้ชแห้งอบแห้งที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เติมน้ำพื้ชข้าวร้อยละ 10 มีปริมาณไลโคปีนสูงสุด ($p \leq 0.05$) แต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกับข้าวพื้ชแห้งที่เติมน้ำพื้ชข้าวร้อยละ 5 และข้าวพื้ชแห้งอบแห้งที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เติมน้ำพื้ชข้าวร้อยละ 5 และ 10 Nhung *et al.* (2010) รายงานว่าปริมาณไลโคปีนและเบต้าแคโรทีนในน้ำมันพื้ชข้าวถูกทำลายอย่างรวดเร็วเมื่ออยู่ในสภาวะที่มีอุณหภูมิสูง (40 และ 60 องศาเซลเซียส)

ตารางที่ 3 แสดงองค์ประกอบทางเคมีของ ธัญพืชแห้งที่เติมน้ำพริกข้าวระดับต่างๆ พบว่า ธัญพืชแห้งที่เติมน้ำพริกข้าวร้อยละ 15 มีปริมาณ ความชื้นสูงสุดคือร้อยละ 13.81 ± 1.23 ($p \leq 0.05$) ธัญพืชแห้งที่เติมน้ำพริกข้าวร้อยละ 10 มีปริมาณ โปรตีนสูงสุด ($p \leq 0.05$) และธัญพืชแห้งที่เติมน้ำ พริกข้าวทั้ง 3 ระดับมีปริมาณ ไขมัน ไยอาหาร และ เถ้าไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($p > 0.05$) สำหรับ องค์ประกอบของข้าวเหนียวดำที่ใช้เป็นส่วนผสมใน ผลิตภัณฑ์นั้น คำเนิน และ คณะ (2545) ได้รายงาน ปริมาณสารอาหารต่างๆ ที่มีอยู่ในข้าวเหนียวดำ 100 กรัม พบว่ามีปริมาณความชื้น 12 กรัม โปรตีน 7-8 กรัม ไขมัน 1.50-2.50 กรัม เถ้า 1.00-1.50 กรัม เส้นใย 0.90-1.00 กรัม และคาร์โบไฮเดรต 75-80 กรัม

จากตารางที่ 4 พบว่า ธัญพืชแห้งที่เติมน้ำ พริกข้าวร้อยละ 5 10 และ 15 มีค่า ความสว่าง (L^*) ค่าความเป็นสีแดง (a^*) และค่าความเป็น สีเหลือง (b^*) ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($p > 0.05$) ซึ่งค่าความเป็นสีแดง (a^*) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เมื่อปริมาณน้ำพริกข้าวเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย

ของ Dehghan-Shoar *et al.* (2010) รายงานว่าปริมาณ ไลโคปีนมีผลต่อค่าความเป็นสีแดงของขนม ขบเคี้ยวแบบอัดพอง ทำให้ขนมขบเคี้ยวแบบ อัดพองที่เติมมะเขือเทศมีค่าความเป็นสีแดงเพิ่มขึ้น

จากการประเมินคุณภาพด้านประสาทสัมผัส (ตารางที่ 5) พบว่า ธัญพืชแห้งที่เติมน้ำพริกข้าว ร้อยละ 5 10 และ 15 มีคะแนนความชอบด้าน สี กลิ่น รสชาติ และความชอบรวมไม่แตกต่างกัน ทางสถิติ ($p > 0.05$)

จากผลการศึกษาปริมาณน้ำพริกข้าวและ อุณหภูมิในการอบต่อลักษณะคุณภาพด้านต่างๆ ของ ธัญพืชแห้ง ผู้วิจัยจึงได้เลือกธัญพืชแห้งที่เติมน้ำ พริกข้าวร้อยละ 10 และอบแห้งที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เนื่องจาก มีค่า a_w ค่า มีปริมาณ แอนโทไซยานิน ปริมาณไลโคปีนสูงกว่าการเติมน้ำ พริกข้าวร้อยละ 15 และมีคะแนนความชอบ โดยรวมอยู่ในระดับ 6.33 เพื่อใช้ในการศึกษาอายุ การเก็บของธัญพืชแห้ง

ตารางที่ 2 คุณภาพด้านต่างๆ ของธัญพืชแห้งที่เติมน้ำพริกข้าวระดับต่างๆ และอบที่อุณหภูมิต่างๆ

อุณหภูมิ	ปริมาณน้ำ พริกข้าว (%)	ปริมาณความชื้น (%)	ค่า a_w	ปริมาณแอนโทไซยานิน (mg/kg)	ปริมาณไลโคปีน (mg/100 g FW)
60	5	12.94 ± 0.93^b	0.5082 ± 0.03^c	111.79 ± 4.86^a	0.95 ± 0.21^a
	10	15.34 ± 4.09^b	0.5889 ± 0.06^{ab}	88.61 ± 2.26^b	1.03 ± 0.17^a
	15	21.52 ± 2.90^a	0.5876 ± 0.01^{ab}	76.13 ± 2.26^c	0.56 ± 0.18^b
70	5	9.64 ± 1.46^b	0.5021 ± 0.03^c	52.10 ± 0.32^c	0.75 ± 0.01^{ab}
	10	11.75 ± 1.14^b	0.5124 ± 0.01^{bc}	66.60 ± 1.02^d	0.80 ± 0.05^{ab}
	15	11.75 ± 1.39^b	0.5964 ± 0.02^a	47.98 ± 1.22^c	0.52 ± 0.03^b

a, b...ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในกลุ่มเดียวกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 3 องค์ประกอบทางเคมีของธัญพืชแห้งที่เติมน้ำพื้ข้าวระดับต่างๆ

ปริมาณน้ำพื้ข้าว (%)	ความชื้น (%)	ไขมัน (%)	เส้นใยอาหาร (%)	เถ้า (%)	โปรตีน (%)	คาร์โบไฮเดรต (%)
5	10.98±0.99 ^b	3.82±0.31 ^a	3.63±1.18 ^a	1.59±0.05 ^a	7.44±0.99 ^a	72.30±0.56 ^{ab}
10	12.20±1.41 ^{ab}	4.37±0.90 ^a	2.93±0.54 ^a	1.58±0.06 ^a	4.90±0.70 ^b	74.02±1.13 ^a
15	13.81±1.23 ^a	4.73±1.12 ^a	3.75±0.81 ^a	1.68±0.11 ^a	5.91±0.92 ^{ab}	68.62±4.72 ^b

a, b...ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในกลุ่มเดียวกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4 ค่าสีของธัญพืชแห้งที่เติมน้ำพื้ข้าวระดับต่างๆ

ปริมาณน้ำพื้ข้าว (%)	ค่าความสว่าง (L*)	ค่าความเป็นสีแดง (a*)	ค่าความเป็นสีเหลือง (b*)
5	33.12±2.33 ^a	6.46±1.39 ^a	15.07±3.52 ^a
10	32.55±3.52 ^a	6.95±0.49 ^a	14.07±2.77 ^a
15	31.97±2.33 ^a	7.68±0.67 ^a	15.29±2.62 ^a

a, b...ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในกลุ่มเดียวกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 5 คะแนนความชอบที่ผู้ทดสอบชิมมีต่อลักษณะต่างๆ ของธัญพืชแห้งที่เติมน้ำพื้ข้าวที่ระดับต่างๆ

ปริมาณน้ำพื้ข้าว (%)	สี	กลิ่น	รสชาติ	ความกรอบ	ความชอบโดยรวม
5	6.39±1.43 ^a	6.09±1.44 ^a	6.53±1.70 ^a	5.95±1.79 ^a	6.60±1.50 ^a
10	6.25±1.40 ^a	5.88±1.73 ^{ab}	6.21±1.94 ^{ab}	5.28±1.79 ^b	6.33±1.71 ^{ab}
15	6.08±1.65 ^a	5.55±1.69 ^b	6.04±1.77 ^a	5.11±1.82 ^b	5.99±1.53 ^b

a, b...ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในกลุ่มเดียวกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

3. การศึกษาอายุการเก็บของธัญพืชแห้ง

นำธัญพืชชนิดแห้งที่ได้จากการคัดเลือกสูตรและสภาวะการผลิตที่เหมาะสมมาศึกษาอายุการเก็บโดยเก็บในสภาวะปกติที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 30 วัน และในระหว่างการเก็บรักษา ทำการสุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบคุณภาพทุกๆ 10 วัน ได้ผลแสดงดังตารางที่ 6

จากตารางที่ 6 พบว่าธัญพืชแห้งมีค่า a_w เพิ่มขึ้นตามระยะเวลาการเก็บที่เพิ่มขึ้น ที่การเก็บรักษาเป็นระยะเวลา 30 วัน ตัวอย่างมีค่า a_w สูงสุด ($p \leq 0.05$) ค่าความแข็งลดลงเมื่อระยะเวลาการเก็บเพิ่มขึ้น ($p \leq 0.05$) และค่า TBA ของธัญพืชแห้งเก็บวันที่ 0 ถึงวันที่ 30 ไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อระยะเวลาการเก็บเพิ่ม

ส่วนปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดและปริมาณยีสต์รา ไม่พบการเจริญในวันที่ 0 พบการเจริญของ จุลินทรีย์ทั้งหมด และยีสต์ราในวันที่ 10 และ 20 ตามลำดับและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่ออายุการเก็บรักษาเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเชื้อพืชแห้งมีค่า a_w เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นสภาวะที่เหมาะสมกับการเจริญของ จุลินทรีย์และทำให้ค่า TBA เพิ่มขึ้นด้วย เมื่อค่า a_w เพิ่มขึ้น การเกิดออกซิเดชันของไขมันเพิ่มขึ้น จึงให้เชื้อพืชแห้งเกิดการเหม็นหืนเพิ่มขึ้นตลอด ระยะเวลาการเก็บ นอกจากนี้ยังทำให้ค่าความแข็ง เชื้อพืชแห้งลดลงเนื่องจากเชื้อพืชแห้งดูดซับความชื้น ในระหว่างเก็บรักษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

กัญญา (2551) ซึ่งศึกษาการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ เชื้อพืชชนิดแห้งในสภาวะปกติและสุญญากาศ นาน 60 วัน พบว่าค่าการเหม็นหืนเพิ่มขึ้นตลอด อายุการเก็บรักษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) และยังพบว่าในสภาวะปกติมีปริมาณ จุลินทรีย์ทั้งหมดเริ่มต้นมีค่า 1.9×10^3 cfu/g เมื่อครบกำหนด 60 วัน มีปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด มีค่า 7.0×10^3 cfu/g สำหรับค่าความสว่าง (L^*) ค่าความเป็นสีแดง (a^*) และค่าความเป็นสีเหลือง (b^*) ไม่แตกต่างกันทางสถิติตลอดระยะเวลา การเก็บ 30 วัน (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์คุณภาพด้านต่างๆ ของเชื้อพืชแห้งที่ระยะเวลาการเก็บ 30 วัน

วัน	ค่า a_w	ค่าความแข็ง Hardness (g)	ค่า TBA (mg mal./kg)	ปริมาณจุลินทรีย์ ทั้งหมด (cfu/g)	ปริมาณยีสต์รา (cfu/g)
0	0.5080±0.00 ^c	1158.64±0.00 ^a	0.0866±0.03 ^a	ไม่พบ	ไม่พบ
10	0.5619±0.00 ^b	878.86±0.00 ^b	0.1478±0.07 ^a	17.5±3.53 ^a	ไม่พบ
20	0.5666±0.00 ^b	808.76±0.00 ^{bc}	0.1985±0.09 ^a	20±14.14 ^a	22.5±3.53 ^a
30	0.5814±0.00 ^a	618.02±0.00 ^c	0.2409±0.06 ^a	30±21.22 ^a	27.5±2.53 ^a

a, b...ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในกลุ่มเดียวกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 7 ค่าสีของเชื้อพืชแห้งที่ระยะเวลาการเก็บ 30 วัน

วัน	ค่าความสว่าง (L^*)	ค่าความเป็นสีแดง (a^*)	ค่าความเป็นสีเหลือง (b^*)
0	28.10±0.20 ^a	8.49±0.04 ^a	11.70±0.31 ^a
10	31.34±5.36 ^a	9.16±1.85 ^a	14.09±3.92 ^a
20	28.90±2.87 ^a	8.29±0.05 ^a	12.26±1.55 ^a
30	29.02±2.85 ^a	8.45±0.85 ^a	12.23±2.48 ^a

a, b...ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในกลุ่มเดียวกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

สรุป

ข้าวเหนียวดำอบแห้งที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เวลา 4 ชั่วโมง มีปริมาณความชื้นต่ำสุด เมื่อนำไปทอดมีปริมาณความชื้นและค่า a_w ต่ำสุด ทำให้ข้าวเหนียวดำมีอัตราการพองตัวดี ปริมาณกระเจี๊ยบร้อยละ 10 กลัวย่นน้ำว่าอบแห้ง ร้อยละ 15 เป็นอัตราส่วนที่เหมาะสมสำหรับผลิต คุกกี้พีชแท่ง การใช้น้ำพอกข้าวร้อยละ 10 และอบแห้งที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียสทำให้คุกกี้พีชแท่งมีคุณลักษณะด้านต่างๆ ที่เหมาะสมส่วนการเก็บรักษา คุกกี้พีชแท่งในสภาวะปกติที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 30 วัน ตัวอย่างมีค่า a_w และค่า TBA เพิ่มขึ้น และค่าความแข็งลดลงเมื่อระยะเวลาการเก็บเพิ่มขึ้น และตรวจพบการเจริญของจุลินทรีย์ทั้งหมด และยีสต์ราในวันที่ 10 และ 20 จากนั้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่ออายุการเก็บรักษาเพิ่มขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ที่ให้ทุนสนับสนุนการทำวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ให้การสนับสนุน และสถานที่ในการทำวิจัย

เอกสารอ้างอิง

กัญวณา ศรีสุข. 2551. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ คุกกี้พีชชนิดแท่ง. การค้นคว้าแบบอิสระ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กมลวรรณ แจ่มชัด, อนุวัตร แจ่มชัด และ ประชา บุญญศิริกุล. 2548. การพัฒนาอาหารขบเคี้ยว ชนิดแท่งจากข้าวกล้องและผลไม้แห้ง, น. 578-585. ใน การประชุมทางวิชาการ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 43 ประจำปี 2548 (สาขาสัตวศาสตร์ สาขาอุตสาหกรรม เกษตร). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. จริญญาจิต เฟื่องรัตน์ และ สุวัฒน์ เจียรคงม่น. 2552. “ข้าวเหนียวดำ” หลากประโยชน์หลายแนวคิด เสริมเศรษฐกิจไทยสู่สากล, น. 352-342. ใน การประชุมวิชาการข้าวและข้าวโพด เมืองหนาว ประจำปี 2552 กรมการข้าว. สำนักวิจัยและพัฒนาข้าว, กรุงเทพฯ.

ปิยพร เลิศชนะแสงธรรม. 2553. การสร้างแบบ จำลองของกระบวนการอบผลิตภัณฑ์ ขนมอบเคี้ยวชนิดพองจากฟลาวข้าวกล้อง และฟลาวข้าวเหนียวดำ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ สาขาวิชาเอกพัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เกษตร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภูมรัตน์ ลาวิณห์. 2552. การพัฒนาโยเกิร์ต กระเจี๊ยบแดงเสริมโพรไบโอติก. การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองปริญญาวิทยาศาสตร มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วิภัตรา ศุภะจินดา. 2550. การพัฒนาและประเมินผล ทางคลินิกของสารสกัดมาตรฐานผลพอกข้าว. การศึกษาโดยอิสระปริญญาวิทยาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์เครื่องสำอาง, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.

- วิมลศิริ ชนะสูติ. 2539. การพัฒนาอาหารเช้าสำเร็จรูปแบบชนิดแห้ง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมเกษตรภาควิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิลาสินี คีปัญญา. 2553. รายงานการวิจัยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ธัญพืชอัดแห้งเพื่อพัฒนาชุมชน อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์. คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- AOAC. 2000. **Official Methods of Analysis of AOAC International, (17th ed.)**. The Association of official analytical chemists, Washington DC, USA.
- AOAC. 2005. **Official methods of analysis of AOAC international, (18th ed.)**. The Association of official analytical chemists, Washington DC, USA.
- Dehghan-Shoar, Z., Hardacre, A.K. and Brennan, C.S. 2010. The physico-chemical characteristics of extruded snacks enriched with tomato lycopene. **Food Chemistry** 123: 1117-1122.
- Hou, Z., Qin, P., Zhang, Y., Cui, S. and Ren, G. 2013. Identification of anthocyanins isolated from black rice (*Oryza sativa* L.) and their degradation kinetics. **Food Research International** 50: 691-697.
- Mellema, M. 2003. Mechanism and reduction of fat uptake in deep-fat fried foods. **Trends in Food Science and Technology** 14(9):364-373.
- Nagata, M. and Yamashita, I. 1992. Simple method for simultaneous determination of chlorophyll and carotenoids in tomato fruit. **Journal of Japanese Society of Food Science and Technology** 39: 925-926.
- Nhung, D.T.T., Bung, P.N., Ha, N.T. and Phong, T.K. 2010. Changes in lycopene and beta carotene contents in aril and oil of gac fruit during storage. **Food Chemistry** 121: 326-331.
- Pearson, D. 1973. **Laboratory Techniques in Food Analysis**. Butterworths, London.
- Vuong, L.T., Franke, A.A., Custer, L.J. and Murphy, S.P. 2006. *Momordica cochinchinensis* Spreng. (gac) fruit carotenoids reevaluated. **Journal of Food Composition and Analysis** 19: 664-668.